

Cele Două Oglinzi

Legea și Evanghelia

לא תרצח
לא תנאף
לא תגנוב
לא תענה
לא תחמד

אנכי יהוה
לא יהיה
לא תשא את
שם יהוה
אבך

Adrian Ebens

Două Oglinzi Legea si Evanghelia

Tipărit de

MARANATHA
M E D I A

maranathamedia.com

5 martie 2018

Conținutul

Căutarea și cunoașterea lui Dumnezeu	4
Independența favorizează Opinia greșită despre Dumnezeu.....	5
Satana denaturează caracterul lui Dumnezeu	8
O oglindă divină necesară.....	9
Cele două oglinzi	10
Abordarea Legii prin Mediator.....	12
Eliminarea Voalului	16
Definiția oglinzii Evangheliei	17
Nu luați scaunul Milei de pe arcă.....	26

Căutarea și cunoașterea lui Dumnezeu

Cum este Dumnezeu cu adevărat? Este o întrebare simplă, dar a făcut complexe, deoarece Biblia spune:

Isa 55:8-9 Pentru că gândurile mele nu sunt gândurile tale, nici nu sunt căile tale căile mele, spune Domnul. (9) Căci așa cum cerurile sunt mai înalte decât pământul, așa sunt căile mele mai înalte decât căile voastre și gândurile mele decât gândurile voastre.

Ier 17:9 Inima este înșelătoare mai presus de toate lucrurile, și nespus de rea: Cine o poate cunoaște ?

Rom 3:10-12 Așa este scris, Nu este nici unul drept, nu, nici unul: (11) Nu există nici unul care înțelege, nu există nici unul care caută după Dumnezeu. Toți sunt dați la o parte, ei devin împreună neprofitabili; nu există niciunul care să facă bine, nu, nici unul.

1 Cor 2:14 Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie, și nu le poate înțelege, pentru că trebuie judecate duhovnicește.

Prin natura sa suntem înșelători, nu înțelegem și de fapt nu-L căutăm pe Dumnezeu. Gândurile lui Dumnezeu sunt complet diferite de ale noastre. Prin urmare, este imposibil pentru noi să-L căutăm și să-L găsim pe Dumnezeu cu mentalitatea că noi suntem cei care inițiem dorința de a-L găsi. Dumnezeu este cel care caută după noi. Acest lucru este ilustrat în povestea oilor pierdute.

Luca 5:4-5 „Care om dintre voi, dacă are o sută de oi și pierde una din ele, nu le lasă pe câmp pe celelalte nouăzeci și nouă și nu se duce după cea pierdută, până când o găsește?! Iar când o găsește, o pune bucuros pe umeri,

Adevărul trist este că, în timp ce avem ignoranța unei oi, avem, de asemenea, natura unui șarpe. Aceasta înseamnă că atunci când Dumnezeu caută după noi, îl alungăm în mod natural și îl respingem.

Ioan 1:5 Și lumina strălucește în întuneric; și întunericul nu a înțeles-o.

Ioan 1:11 A venit la ceea ce era a Lui, dar ai Săi nu L-au primit.

În versetul următor, cuvântul pentru mânie este de fapt dorința și cuvântul împotriva poate fi tradus spre:

Rom 1:18 Căci mânia [dorinței] lui Dumnezeu este revelată din cer împotriva tuturor nelegiuitorilor și nedreptăților oamenilor, care dețin [suprima NIV, NLT] adevărul în nedreptate;

Nerecunoștința și independența favorizează Opinia greșită despre Dumnezeu

Observați ce se întâmplă din această suprimare a adevărului despre Dumnezeu pe măsură ce Pavel continuă.

Rom 1:19-23 Pentru **că ceea ce poate fi cunoscut de Dumnezeu se manifestă în [pentru] ei; pentru** că Dumnezeu **le-a arătat-o**. (20) Pentru că lucrurile invizibile ale Lui de la crearea lumii sunt văzute clar, fiind înțelese de lucrurile care sunt făcute, chiar și puterea Sa eternă și Dumnezeirea; **astfel încât ei să fie fără scuză**:(21) **Pentru că, atunci când l-au cunoscut pe Dumnezeu, ei nu l-au glorificat ca Dumnezeu, nici nu au fost recunoscători**; dar au devenit mândri în imaginația lor, și inima lor nesăbuită a fost întunecată. (22) Mărturisind că sunt înțelepți, ei au devenit proști, (23) **Și au schimbat slava Dumnezeului necoruptibil într-o imagine făcută ca omul coruptibil, a păsărilor, și a fiarelor cu patru picioare, și tuturor lucrurilor târâtoare.**

Biblia ne spune că Dumnezeu a revelat în mod clar ceea ce El este ca, astfel încât noi suntem fără scuză. Dumnezeu ne-a dat tot ce avem și, prin urmare, îi datorăm recunoștință pentru toată bunătatea Sa față de noi. Satana i-a convins pe primii noștri părinți că motivele lui Dumnezeu față de noi nu erau deloc bune și că noi de fapt nu eram dependenți de El pentru viață.

Gen 3:4-5 Și șarpele i-a spus femeii: Voi nu veți muri cu siguranță: (5) Căci Dumnezeu știe că în ziua în care veți mânca din ea, atunci ochii voștri vor fi deschiși și veți fi ca niște dumnezei, știind binele și răul.

Este minciuna că nu suntem dependenți de Dumnezeu pentru viață care ne face în mod natural nerecunoscători și, prin urmare, vom schimba ceea ce

credem despre Dumnezeu, în scopul de a justifica păstrarea distanței noastre de El, astfel încât să putem face ceea ce vrem. Minciuna că avem propria noastră viață este temelia Babilonului. Primul întemeietor al Babilonului, Nimrod, a declarat următoarele:

"Acum, Nimrod a fost cel care i-a îndemnat la un asemenea afront și dispreț față de Dumnezeu. El a fost nepotul lui Ham, fiul lui Noe, un om îndrăzneț, și de mare putere de mână. **El i-a convins să nu-l atribuie putere lui Dumnezeu, și că prin mijloacele Sale, ei au fost fericiți, ci să creadă că curajul lor a fost cel care a procurat acea fericire.** De asemenea, el a schimbat treptat guvernul în tiranie, nevăzând altă cale de a-i întoarce pe oameni de la frica lui Dumnezeu, ci doar prin a-i aduce într-o dependență constantă de puterea Sa..." *Josephus, te-ai săi. Antichitati Cartea 1 Capitolul 4 Alin. 2.*

Acest refuz de a fi recunoscător pentru darurile generoase ale lui Dumnezeu își are originea în șarpele din vechime numit Diavolul și Satana. El le-a spus lui Adam și Evei că au viață în ei înșiși. Dacă acest lucru ar fi adevărat, atunci orice pretenții pe care Dumnezeu le-ar face asupra vieții lor trebuie percepute ca o invazie a drepturilor lor; fiind controling și tiranic în natură.

Satan a crezut că el însuși a fost un favorit în Cer printre îngeri. El a fost foarte înălțat; dar **acest lucru nu a chemat de la el recunoștință și laudă către Creatorul său. El aspira la înălțimea lui Dumnezeu** însuși. El sa mărit în frumusețea lui. Știa că era onorat de îngeri. Avea o misiune specială de executat. El fusese aproape de marele Creator, iar razele neîncetate de lumină glorioasă care îl învăluiau pe Dumnezeul etern, străluceau mai ales asupra lui. ISP 18

Onorurile înalte conferite lui Lucifer nu au fost apreciate ca dar special al lui Dumnezeu și, prin urmare, nu au cerut recunoștință Creatorului său. El s-a lăudat în strălucirea și exaltarea sa și aspira să fie egal cu Dumnezeu. PP 37

Lipsa recunoștinței față de Dumnezeu a lui Lucifer l-a făcut să considere legea lui Dumnezeu ca fiind restrictivă și autoritara.

El [Satana] a căutat să falsifice cuvântul lui Dumnezeu și a denaturat planul Său de guvernare, **sustinând că Dumnezeu nu a fost doar în impunerea de**

legi asupra îngerilor; că, în solicitarea supunerii și ascultării de la creaturile Sale, El căuta doar exaltarea Lui Însuși. PP 42

Când s-a anunțat că, împreună cu toți simpatizanții săi, trebuie să fie alungat din lăcașul fericirii, atunci liderul rebelilor și-a declarat cu îndrăzneală disprețul față de legea Creatorului. **El și-a reiterat afirmația că îngerii nu aveau nevoie de control, dar ar trebui lăsați să-și urmeze propria voință, ceea ce i-ar îndruma întotdeauna drept.** El a denunțat statutul divin ca o restricție a libertății lor și a declarat că scopul său era să asigure abolirea legii; că, eliberați de această stăpânire, oștirile cerului ar putea intra într-o stare de existență mai exaltată și mai glorioasă. GC 499

Dacă era adevărat că îngerii nu erau dependenți de Dumnezeu pentru viață și propria lor voință și intelect i-ar putea ghida corect, atunci într-adevăr legea lui Dumnezeu trebuie văzută ca o invazie a drepturilor și libertăților personale și Dumnezeu trebuie văzut ca fiind un stăpânitor tiranic. Când Adam și Eva au mâncat rodul pomului cunoașterii, ei au îmbrățișat minciuna că avem viață în noi înșine și astfel au devenit independenți de Dumnezeu.

El [Adam] a hotărât să-i împărtășească soarta; Dacă ea trebuie să moară, el va muri cu ea. **La urma urmei, el a gândit, nu ar putea cuvintele șarpelui înțelept să fie adevărate?** Eva a fost înaintea lui, la fel de frumoasă și aparent nevinovată ca înainte de acest act de nesupunere. Și-a exprimat dragostea mai mare pentru el decât înainte. Nici un semn al morții nu a apărut în ea, și el a decis să înfrunte consecințele. A luat fructele și a mâncat repede. PP 56,57

Prin aceeași denaturare a caracterului lui Dumnezeu așa cum a practicat în cer, făcându-L să fie considerat sever și tiranic, Satana l-a indus pe om să păcătuiască. Și reușind aceasta până acum, el a declarat că restricțiile nedrepte ale lui Dumnezeu au dus la căderea omului, așa cum au dus la propria sa răzvrățire. {GC 500.2}

Doctrina nemuririi sufletului este aproape universal crezută printre diferitele religii ale lumii. Desigur, învățăturile ateismului trebuie să privească orice lege în afara de sine ca o impunere și o amenințare la adresa libertății, astfel anarhia revoluției franceze este rezultatul evident al unei astfel de convingeri.

Satana denaturează caracterul lui Dumnezeu

Satana a folosit această minciună a vieții inerente pentru a denatura caracterul lui Dumnezeu și a-L reprezenta ca pe un tiran controling și răzbunător care cere moartea celor care încalcă Legea Sa.

Satana l-a acuzat pe Dumnezeu de un spirit neiertător, pentru că nu avea să-i primească în favorabil pe cei care nu i-au ascultat legea și, **prin urmare, i-au denaturat caracterul** RH 9 martie 1897, par. 5

Lucifer a luat poziția că, ca urmare a legii lui Dumnezeu, răul a existat în cer și pe acest pământ. Acest lucru a adus împotriva guvernului lui Dumnezeu acuzația de a fi arbitrar. Dar aceasta este o minciună, încadrată de autorul tuturor minciunilor. Guvernul lui Dumnezeu este un guvern de liber arbitru, și nu există nici un act de rebeliune sau supunere, care nu este un act al alegerii libere. {ST 5 iunie 1901, par. 4}

Pe de o parte, Satana l-a acuzat pe Dumnezeu că este sever, exigent și neiertător.

Satan a denaturat caracterul lui Dumnezeu, și a fost necesar ca o reprezentare corectă să fie făcută la lumea necăzută, la îngeri, și la oameni. **Satana a declarat că Dumnezeu nu știa nimic despre negarea de sine, despre milă și dragoste, și că era sever, exigent și neiertător.** Satana nu a testat niciodată dragostea iertătoare a lui Dumnezeu; căci el nu a exercitat niciodată pocăința adevărată. **Reprezentările sale despre Dumnezeu au fost incorecte;** el a fost un martor fals, un acuzator al lui Hristos și un acuzator al tuturor celor care aruncă jugul satanic și s-au întors să aibă credință în Dumnezeu. {RH, 9 martie 1897 par. 3}

Satana nu a putut ascunde mila și harul evident pe care Dumnezeu la arătat. De aceea, Satana a jucat de cealaltă mână declarând că Dumnezeu era slab și se va supune cerințelor Sale.

Un Creator plin de compasiune, în dorința de milă pentru Lucifer și urmașii săi, a fost încercarea de a le trage înapoi din abisul de ruina în care au fost pe cale de a plonja. Dar mila Lui a fost interpretată greșit. Lucifer a arătat spre suferința îndelungată a lui Dumnezeu ca o dovadă a propriei sale

superiorități, un indiciu că regele universului va adera încă la termenii săi.
PP. 39.

Minciunile satanei au creat un întuneric moral intens. Adevăratul caracter al lui Dumnezeu a fost înfășurat în această rețea de minciuni. Deoarece Satana a fost primul dintre îngeri și l-a cunoscut pe Dumnezeu mai bine decât oricine altcineva, a fost greu de văzut că ceea ce spunea era greșit.

Satana a denaturat atât de mult caracterul lui Dumnezeu lumii, încât omul a stat departe de Dumnezeu; ST 11 aprilie 1895

Prin încălcare omul a devenit copilul răului, prizonierul lui Satana, dușmanul lui Dumnezeu. **Satana a denaturat caracterul lui Dumnezeu, iar omul, care fusese făcut după chipul divin, s-a îndoit de dragostea Tatălui Său Ceresc, nu a avut încredere în cuvântul Său și s-a așezat într-o necredință încăpățanată și în răzvrătire împotriva cerințelor Sale.** Biblie Echo, 1 noiembrie 1892

O oglindă divină necesară.

Pentru a elimina acest întuneric, universul avea nevoie de o revelație a caracterului Tatălui. Singurul care putea oferi această revelație a fost cel care a fost imaginea expresă a persoanei lui Dumnezeu..

Evrei 1:2-3 [Dumnezeu] în aceste ultime zile ne-a vorbit prin fiul său, pe care el l-a numit moștenitor al tuturor lucrurilor, prin care, de asemenea, el a făcut lumile; (3) Care este strălucirea slavei Sale, [caracterul] și imaginea expresă a persoanei sale, și susținând toate lucrurile prin cuvântul puterii Sale, atunci când el însuși a curățat păcatele noastre, s-a așezat la mâna dreaptă a Majestății pe înălțimi;

O oglindă vie ar fi ridicată pentru ca întregul univers să vadă că am putea avea un adevărat punct de referință pentru a discerne care este caracterul lui Dumnezeu și ce nu este. Numai Isus ar putea oferi această reprezentare perfectă și completă a Tatălui.

Ioan 1:18 Nici un om nu l-a văzut pe Dumnezeu în niciun moment; singurul Fiu născut, care este în sânul Tatălui, el l-a declarat.

Hristos a venit să-L reprezinte pe Tatăl omului. El a revelat lumii natura lui Dumnezeu. Satana l-a denaturat pe Tatăl. El l-a imaginat ca pe o ființă plină de răzbunare, care nu avea nici o toleranță, nici milă, nici răbdare, nici dragoste. El l-a îmbrăcat cu propriile sale atribute; **dar Hristos a venit și a luat asupra lui umanitate, pentru ca el să poată dezvălui umanității adevăratul caracter al Tatălui;** și noi trebuie să-L reprezentăm pe Hristos în lume așa cum Hristos l-a reprezentat pe Tatăl. {RH, 30 aprilie 1889 par. 8}

Trebuie să fim extrem de atenți să cunoaștem dimensiunile corecte ale acestei oglinzi a caracterului Tatălui. Găsim referire la Hristos în Vechiul Testament. Fac acestea parte din oglindă sau trebuie să ne apropiem de aceste povestiri prin oglinda oferită în Noul Testament?

Mulți oameni presupun că pot citi poveștile Vechiului Testament fără un mediator, fără o oglindă divină care să le ghideze înțelegerea a ceea ce citesc. E ca și cum te-ai uita direct la legea lui Dumnezeu fără scaunul milei. Legea lui Dumnezeu este o oglindă și dacă ne uităm direct în acea oglindă fără să fim în Hristos și să cunoaștem caracterul Său, imaginea pe care o vom vedea în lege este o reflectare a propriei noastre fețe. Apoi vom judeca caracterul lui Dumnezeu ca fiind ceea ce este în acea reflecție.

Legea lui Dumnezeu este oglinda care prezintă o reflectare completă a omului așa cum este el, și care menține în fața lui asemănarea corectă. FW
31

Cele două oglinzi

Dacă privim această lege fără să avem o a doua oglindă în Evanghelie, putem face cu ușurință greșeala de a crede că Dumnezeu este ca noi.

Ei au repetat cele două mari maxime, că legea este o transcriere a perfecțiunilor divine și că un om care nu iubește legea nu iubește Evanghelia; **căci legea, precum și Evanghelia, este o oglindă care reflectă adevăratul caracter al lui Dumnezeu.** GC 465

Legea lui Dumnezeu ne dezvăluie caracterul Său atunci când îl privim prin oglinda reflectată a Evangheliei. Putem citi cuvintele legii despre a nu ucide, nu fura și a comite adulter, dar acestea sunt doar cuvinte și pot găsi sens doar

în culoarea vibrantă a vieții pământești a lui Hristos. Legea este spirituală, nu pur și simplu legală.

Primele cinci cărți ale lui Moise sunt Legea sau Tora. Dacă citim poveștile despre Dumnezeu în aceste cărți fără reflectarea Evangheliei, ne vom vedea propria față în acea lege atunci când citim despre caracterul lui Dumnezeu. Ia povestea potopului.

Gen 6:7 Și Domnul a spus: Eu îl voi distruge pe omul pe care l-am creat de pe fața pământului; atât omul, cit și fiara, și orice lucru târător, și păsările din aer; pentru că i-mi pare rău că le-am făcut.

Gen 6:17 Și, iată, eu, chiar eu, aduc un potop de ape pe pământ, pentru a distruge toată carnea, în care este suflarea vieții, de sub cer; și fiecare lucru care este pe pământ va muri.

Dacă citiți această poveste fără a lua în considerare oglinda oferită pentru noi în viața lui Hristos, vom presupune în mod natural că Dumnezeu le-a ucis pe toți El însuși. Această concluzie este inevitabilă dacă te uiți direct la lege. De ce e asta?

Rom 3:10-16 Așa este scris, Nu este nici unul drept, nu, nici unul: (11) Nu există nici unul care înțelege, nu există nici unul care caută după Dumnezeu. (12) Toți sunt dați la o parte, ei devin împreună neprofitabili; nu există nici unul care face bine, nu, nici unul. (13) Gâtul lor este un sepulcru deschis; cu limbile lor au folosit înșelăciunea; otrava este sub buzele lor: (14) A căror gură este plină de înjurături și amărăciune: (15) Picioarele lor sunt rapide pentru a vărsa sânge: (16) Distrugerea și mizeria sunt în căile lor:

Omul este răzbunător și distructiv prin natură. Legea este scrisă special pentru a arăta acest lucru atunci când am citit-o. Ne suprapunem caracterul peste Domnul când citim despre El. Ne imaginăm că El este la fel ca noi.

Psalm 50:20-21 Tu stai și vorbești împotriva fratelui tău; tu calomniezi fiul mamei tale. (21) Aceste lucruri ai făcut tu, și am păstrat tăcerea; ai crezut că am fost cu totul unul ca tine: dar eu i-ti voi reproșa, și i-ți voi arata tot ce ai făcut în fața ochilor tăi.

Aceasta este ceea ce au făcut ucenicii când Isus a rămas tăcut față de femeia canaanită.

Matei 15:22-23 Și, iată, o femeie din Canaan a ieșit din acele dealuri și a strigat către El, zicând: Ai milă de mine, Doamne, tu Fiul lui David; fiica mea este foarte supărată de un diavol. (23) Dar el nu i-a răspuns nici un cuvânt. Ucenicii săi au venit și l-au implorat, zicând: "Trimite-o de aici; pentru ea striga după noi.

Ucenicii au interpretat tăcerea lui Hristos ca fiind intoleranță rasială. Legea și Profeții sunt scrise în așa fel încât să dezvăluie acest fapt. Cuvintele Vechiului Testament sunt scrise special pentru a testa dacă citiți Biblia prin viața lui Hristos sau prin propriile percepții avute asupra caracterului lui Dumnezeu.

Cei mai mulți oameni spun că ei iau Biblia așa cum se citește. Dar citim Biblia după propriile noastre gânduri de dreptate și milă. Nu putem citi Vechiul Testament așa ar trebui până când nu-l abordăm prin reflectarea vie perfectă a vieții lui Isus pe pământ. Ne amintim că gândurile lui Dumnezeu nu sunt gândurile noastre. Dar Isus este expresia vizibilă a gândurilor lui Dumnezeu.

Rom 16:25-26 Acum, pentru el, care are puterea să va întărească în conformitate cu Evanghelia mea, și **predicarea lui Isus Hristos, în conformitate cu revelația misterului, care a fost păstrat secret de la începutul lumii,**(26) **Dar acum este descoperit,** și prin scripturile profeților, în conformitate cu porunca dumnezeului veșnic, a făcut cunoscut tuturor națiunilor pentru ascultarea credinței:

Abordarea Legii prin Mediator

Adevărul caracterului lui Dumnezeu este conținut în Vechiul Testament. Ceea ce Isus ne dă nu este diferit. Dar natura noastră carnală înțelege greșit cuvintele profeților în legătură cu caracterul lui Dumnezeu. Prin urmare, Isus ne dezvăluie acest lucru în mod clar, frumos și minunat.

1 Ioan 2:7-8 Fraților, eu nu vă scriu nicio poruncă nouă, ci o poruncă veche pe care ați avut-o de la început. Vechea poruncă este cuvântul pe care l-ați auzit de la început. (8) Din nou, o nouă poruncă vă scriu vouă, care lucru

este adevărat în El și în voi: pentru că întunericul este trecut, iar adevărata lumină strălucește acum.

Așa cum Israelul nu s-a putut apropia de Dumnezeu decât prin medierea vizibilă a lui Moise, care l-a reprezentat pe Hristos, așa nu ne putem apropia de Dumnezeu decât prin medierea caracterului lui Hristos. Povestea Muntelui Sinai ne oferă o imagine de modul în care putem veni la Dumnezeu. Dacă venim la munte și căutăm să-l cățărăm în afara medierii lui Hristos, vom fi împușcați și străpunși cu propriile noastre percepții greșite despre caracterul lui Dumnezeu.

Exod 19:12-13 Și tu vei stabili limite poporului în jur, zicând: Luați aminte la voi, ca să nu urcați pe munte sau să atingeți marginea lui: oricine atinge muntele va fi cu siguranță pus la moarte: (13) Nu va fi o mână să-l atingă, dar el va fi cu siguranță pietruit, sau tras prin suliță; fie că este fiară sau om, nu va trăi: atunci când trompeta sună lung, ei vor veni până la munte.

Oamenii au interpretat slava lui Dumnezeu ca pe un foc mistuitor.

Exod 24:16-18 Și slava Domnului a locuit pe muntele Sinai, și norul a acoperit-o șase zile: și a șaptea zi el l-a chemat pe Moise din mijlocul norului. (17) **Și vederea slavei Domnului a fost ca un foc mistuitor pe vârful muntelui în ochii copiilor lui Israel.** Moise s-a dus în mijlocul norului și s-a urcat pe munte, iar Moise a fost pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

Oamenii s-au uitat la munte și au interpretat scena după propriile percepții despre caracterul lui Dumnezeu. Viziunea lui Dumnezeu în care credeau a fost influențată de timpul petrecut în Egipt. Zeii Egiptului erau violenți, tiranici și ucigași. Când Moise a coborât de pe munte, fața Lui a fost luminată cu adevărul prețios al caracterului lui Dumnezeu.

Prin această strălucire, Dumnezeu a conceput să impresioneze asupra lui Israel caracterul sacru, înălțat al legii Sale și slava Evangheliei revelate prin Hristos. În timp ce Moise era pe munte, Dumnezeu i-a prezentat nu numai tabelele legii, ci și planul salvării. El a văzut că sacrificiul lui Hristos a fost chibzuit prin toate tipurile și simbolurile din epoca evreiască; și **lumina cerească care curgea din Calvar, nu mai puțin decât slava legii lui**

Dumnezeu, a fost cea care a vărsat o asemenea strălucire pe fața lui Moise.

PP 330

Prin lumina Calvarului, lui Moise i s-a dat harul de a interpreta legea lui Dumnezeu așa a fost cu adevărat. Ce efect a avut asta asupra caracterului său?

Numeri 12:3 (Acum omul Moise a fost foarte blând, mai presus de toți oamenii care au fost pe fața pământului.)

A fost un miracol complet că Lui Moise i s-a permis să vadă frumusețea caracterului Domnului. Cu 40 de ani mai devreme a fost condus de un spirit diferit.

Moise a presupus că educația sa în înțelepciunea Egiptului l-a calificat pe deplin pentru a-l conduce pe Israel din robie. Nu a fost învățat în toate acele lucruri necesare pentru un general de armate? Nu ar fi avut avantajele celor mai bune școli din țară? Da, a simțit că e capabil să-și elibereze oamenii. El a pornit de la munca sa prin încercarea de a câștiga favoarea lor prin repararea relor lor. A ucis un egiptean care se împunea unuia dintre israeliți. **În aceasta, el a manifestat spiritul celui care a fost un criminal de la început și s-a dovedit incapabil să-L reprezinte pe Dumnezeul milei, iubirii și tandreții.** CT 407.1

Prin medierea lui Hristos, Moise a fost învățat principiile Legământului Veșnic. El a devenit atât de asemănător lui Hristos prin oglinda Evangheliei încât a putut spune:

Deut. 18:15 Domnul Dumnezeul tău va ridica un profet din mijlocul tău, al fraților tăi, **ca Mine**; de El vei asculta;

Aceasta este o profeție despre Hristos. Moise a spus că profetul care va veni va fi ca el însuși. Ce uimitor! Cu toate acestea, caracterul lui Moise a fost înțeleș ca tiranic, egoist și criminal.

Gelozia a dat naștere invidiei, și invidiei la rebeliune. Ei au discutat problema dreptului lui Moise la o autoritate și o onoare atât de mare până când au ajuns să-l considere ca ocupând o poziție de invidiat, pe care oricare dintre ei ar putea-o ocupa la fel de bine ca el. Și ei s-au înșelat pe ei înșiși și pe alții gândindu-se că Moise și Aaron și-au asumat ei înșiși

pozițiile pe care le dețineau. Cei nemulțumiți au spus că acești conducători s-au înălțat deasupra congregației Domnului, luând asupra lor preoția și guvernul, ca casa lor nu avea dreptul să facă distincția mai presus de alții în Israel; ei nu au fost mai sfinți decât ceilalți, și ar trebui să fie suficient pentru ei să fie la un nivel cu frații lor, care au fost la fel de favorizați cu prezența specială a lui Dumnezeu și cu protecție.

Următoarea lucrare a conspiratorilor a fost cu oamenii. Pentru cei care sunt în rău, și merită reproș, nu este nimic mai plăcut decât de a primi simpatie și laudă. Și astfel Cora și asociații săi au câștigat atenția și au apelat la sprijinul congregației. **Acuzația ce murmurul poporului a adus asupra lor mânia lui Dumnezeu a fost declarată o greșeală. Ei au spus că congregația nu a fost de vină, deoarece ei nu au dorit nimic mai mult decât drepturile lor; dar că Moise a fost un conducător arogant; că el a acuzat poporul ca păcătos, atunci când ei au fost un popor sfânt, și Domnul a fost printre ei.**
PP 397

Din nou și din nou, poporul l-a acuzat pe Moise că a încercat să-i omoare în pustie. El reflecta caracterul iubitor și blând al lui Isus, dar ei l-au interpretat ca fiind altceva. Acesta este exact același proces care are loc astăzi în citirea Vechiului Testament. Când Moise a coborât cu lumina frumoasă a Calvarului, oamenii i-au spus lui Moise să-și pună un voal pe față. Oamenii nu au vrut să înțeleagă caracterul lui Dumnezeu în lumina Calvarului. Ei au ales mai degrabă să creadă că Dumnezeu este ca ei; nerăbdător, furios și răzbunător.

2 Corinteni 3:13-15 Și nu ca Moise, care a pus un voal peste fața lui, că copiii lui Israel nu ar putea să se uite la sfârșitul a ceea ce este trecător: (14) Dar mintea lor a fost orbită: pentru că până în această zi rămâne același voal neluat deoparte în citirea vechiului testament; care voal este luat în Hristos. (15) Dar chiar și până în această zi, când Moise este citit, voalul este pe inima lor.

Dacă citim Vechiul Testament fără oglinda Evangheliei care ne dă o cale către caracterul lui Dumnezeu, atunci nu vom putea citi corect oglinda legii. O vom citi cu voalul deasupra ochilor noștri și vom citi caracterul lui Dumnezeu ca fiind la fel ca al nostru. Evanghelia este canalul divin prin care putem vedea legea care este sursa.

Eliminarea Voalului

Când ne întoarcem la Spiritul Profeției, găsim dovezi abundente că viața pământească a lui Hristos este într-adevăr revelația deplină și completă a caracterului Tatălui Său. Odată ce avem această oglindă, avem un mediator în Evanghelie care să ne ajute să abordăm frumusețea oglinzii în legea lui Dumnezeu. Odată ce suntem plini de Spiritul lui Isus, ceea ce vedem în lege este frumos și prețios. Așa ne spun Scripturile:

2 Corinteni 3:18 Dar noi toți, cu fața deschisă, privind ca într-o oglindă de sticlă slava Domnului, suntem schimbați în aceeași imagine de la slavă la slavă, la fel ca prin Spiritul Domnului.

Când voalul este luat prin oglinda luminată a Evangheliei, atunci putem vedea clar caracterul lui Dumnezeu. Acest proces are loc atunci când intrăm în Noul Legământ. Darul Spiritului este cel care face ca solzii să cadă din ochii noștri și să-L vadă corect pe Tatăl nostru.

2 Corinteni 3:6-10 Care, de asemenea, ne-a făcut slujitori capabili ai noului testament; nu al literei, ci a spiritului: pentru că litera ucide, dar spiritul dă viață. Dar dacă administrarea morții, scrisă și gravată în piatra, ar fi glorioasă, astfel încât copiii lui Israel să nu poată privi fața lui Moise din cauza slava chipului Său; care slavă era trecătoare: (8) să nu fie mai degrabă glorioasă aducerea duhului? (9) Căci dacă aducerea condamnării are slavă, cu cât mai mult lucrarea dreptății depășește în slavă. (10) Căci nici ceea ce a fost făcut glorios nu a avut nici o glorie în această privință, datorită slavei care excelează.

Când copiii lui Israel s-au uitat la fața lui Moise, ei nu au putut să o vadă pentru că au văzut în ea un foc mistuitor după înțelegerea lor despre Dumnezeu. În timp ce stăteau în Vechiul Legământ, ei nu l-au putut privi corect pe Moise. I-au cerut să-și acopere fața. Cum am făcut asta azi? Am interpretat Legămintele Vechi și Noi ca două dispensații separate. Pentru mai multe detalii despre acest lucru, consultați *Broșura Renunțarea la ochelarii de legământ ai lui Augustin*. Prin separarea legii de Evanghelie, a doua oglindă care a fost destinată interpretării primei, este izolată de lege. Acest lucru pune un voal peste fața legii lui Dumnezeu și taie orice posibilitate de a vedea

legea în lumina ei corectă. Așa Israel din Vechime i-a cerut lui Moise să-și acopere fața, adventismul a pus un voal peste propria lor față căutând să-i reducă la tăcere pe Jones și Waggoner în mesajul lor cu privire la legăminte și legea din Galateni.

Rezultatul trist al acestui eșec din 1888 este că adventiștii sunt loviți și străpunși în înțelegerea lor a caracterului lui Dumnezeu în timp ce citesc Vechiul Testament. Voalul este încă peste inimile lor și Dumnezeu rămâne pentru ei un tiran care distruge violent dușmanii Săi - la fel cum noi am face în natura noastră veche.

Definiția oglinzii Evangheliei

Iată câteva dintre numeroasele citate care vă spun exact cum a revelat Isus caracterul deplin al Tatălui Său în timp ce se afla pe pământ. Citiți cu atenție următorul citat

Dragostea, onoarea și perfecția revelate în Evanghelie sunt o revelație pentru om a caracterului lui Dumnezeu. **Dreptatea, bunătatea și bunăvoința** care au fost văzute în caracterul lui Hristos trebuie repetate în viețile celor care acceptă privilegiile Evangheliei. Printr-un studiu al cuvântului, trebuie să-L vedem așa este El și, vrăjiți prin vederea perfecțiunii Sale divine, trebuie să creștem în aceeași imagine. **Trebuie să înțelegem că Evanghelia dezvăluie pe deplin slava [caracterului] Domnului.. Oglinda este cea care dezvăluie caracterul lui Dumnezeu sufletului convertit. Asemănarea lui Dumnezeu este revelată în caracterul perfect al Fiului Său, pentru ca noi să putem înțelege ce înseamnă să fii făcut în asemănarea imaginii lui Dumnezeu și ceea ce putem deveni dacă, uitându-ne în mod constant, ne permitem să fim schimbați din "slavă în slavă".** {ST 24 februarie 1909, par. 3}

Să sintetizăm acest citat punct cu punct.

1. Dragostea, onoarea și perfecțiunea revelate în Evanghelie sunt o revelație pentru om a caracterului lui Dumnezeu.
2. **Dreptatea, bunătatea și bunăvoința** care au fost văzute în caracterul lui Hristos trebuie repetate în viețile celor care acceptă privilegiile Evangheliei...

3. Printr-un studiu al cuvântului, trebuie să-L vedem așa cum este El și să fim fermecați la vederea perfecțiunii Sale divine, trebuie să creștem în aceeași imagine..
4. Trebuie să înțelegem că Evanghelia dezvăluie pe deplin slava [caracterului] Domnului.
5. Ea [Evanghelia] este oglinda care dezvăluie caracterul lui Dumnezeu sufletului convertit. [Este evident atunci trebuie să fim convertiți pentru a vedea caracterul lui Dumnezeu.]
6. Asemănarea lui Dumnezeu este revelată în caracterul perfect al Fiului Său, pentru ca noi să putem înțelege ce înseamnă să fii făcut în asemănarea imaginii lui Dumnezeu
7. [Aceasta este] ceea ce am putea deveni dacă, privind în mod constant, ne permitem să fim schimbați din "glorie în glorie".

Spiritul Profeției afirmă că Evanghelia dezvăluie pe deplin caracterul lui Dumnezeu. Nu numai că mila lui Dumnezeu este revelată, ci și dreptatea Sa. Această dreptate este revelată în caracterul lui Hristos. Cu această oglindă a Evangheliei putem vedea tot caracterul lui Dumnezeu și ne putem întoarce la Muntele Sinai în Vechiul Testament și să comunicăm cu Moise în vârful muntelui, în loc să tremurăm de frică la baza sa din cauza ideilor noastre false despre Dumnezeu.

Cei care au experimentat binecuvântarea lui Dumnezeu ar trebui să fie cei mai recunoscători dintre oameni. Ei ar trebui să trimită lui Dumnezeu cuvinte de mulțumire pentru că Hristos a venit în asemănarea cărnii păcătoase, îmbrăcând divinitatea Sa cu umanitatea, **pentru ca el să poată aduce lumii perfecțiunea lui Dumnezeu în propriul său caracter. El a venit să-L reprezinte pe Dumnezeu, nu ca un judecător sever, ci ca un tată iubitor.** "Căci Dumnezeu a iubit atât de mult lumea, încât l-a dat pe Singurul Său Fiu născut, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică." **Dumnezeu este dragoste. Acesta a fost marele adevăr pentru care Hristos a venit în lume sa-l dezvăluie. Satana a denaturat atât de mult caracterul lui Dumnezeu lumii, încât omul a stat departe de Dumnezeu; dar Hristos a venit să afișeze lumii atributele Tatălui, pentru a reprezenta imaginea expresă a persoanei sale.** Așa Tatăl mi-a dat porunca, la fel și așa

fac. "Această poruncă am primit-o de la Tatăl meu." **Scopul misiunii lui Hristos în lume a fost să-L dezvăluie pe Tatăl.** {ST, 11 aprilie 1895 par. 2}

Hristos a adus în lume perfecțiunea lui Dumnezeu în propriul Său caracter. El L-a revelat nu ca pe un judecător sever, ci ca pe un Tată iubitor. Hristos a venit în lume pentru a arăta atributele Tatălui. Nu numai atributele milei, ci și ale dreptății. Nu vă lăsați înșelați să credeți că Hristos a reținut o parte din caracterul Tatălui Său și a dat dovadă de calitățile blânde doar pentru a zdrobi și distruge păcătoșii mai târziu. Trebuie să acceptăm că fiecare parte a caracterului lui Dumnezeu a fost revelată în Fiul Său în timpul misiunii Sale pe pământ.

Hristos a înălțat caracterul lui Dumnezeu, atribuindu-i lauda și dându-i meritul întregului său scop al propriei sale misiuni pe pământ — de a-i îndrepta pe oameni prin revelația lui Dumnezeu. **În Hristos a fost arătat înaintea oamenilor harul patern și perfecțiunile fără pereche ale Tatălui.** În rugăciunea sa, chiar înainte de răstignire, el a declarat: "Ți-am manifestat numele." "Te-am glorificat pe pământ; Am terminat lucrarea pe care mi-ai dat-o să o fac." **Când scopul misiunii Sale a fost atins — revelația lui Dumnezeu către lume — Fiul lui Dumnezeu a anunțat că lucrarea Sa a fost îndeplinită și că caracterul Tatălui a fost manifestat oamenilor.** {ST 20 ianuarie 1890, par. 9}

Hristos l-a glorificat sau l-a caracterizat pe Tatăl Său pe pământ. El nu a dezvăluit o parte din caracterul Său. El a dezvăluit totul. Obiectul misiunii Sale a fost revelația lui Dumnezeu pentru lume. Lăudați-L pe Tatăl pentru că l-a trimis pe Fiul Său la noi pentru ca noi să putem vedea în oglinda Evangheliei caracterul Tatălui. Eram adânc în întuneric în ceea ce privește dragostea adevărată a Tatălui nostru și Isus a venit să ne arate exact cum este El.

Voi lista acum mai multe citate pentru tine de a realiza că această temă este declarata din nou si din nou.

Ei trebuie să practice principiile cerului aici pe pământ dacă ar deveni membri ai familiei regale din cer. **Viața lui Hristos în lumea noastră a fost de a oferi o reprezentare în caracterul Său propriu de excelență supremă a caracterului lui Dumnezeu.** Cuvintele Sale au fost de a da viață, [că] prin cuvintele și faptele Sale, astfel încât acestea ar putea avea o concepție

adevărată a caracterului Său. Creștinii sa nu uite nici pentru un moment că aceștia trebuie să fie urmașii lui Hristos în toate lucrurile. {Ms11-1895.10}

Așa a fost și astfel va fi până la sfârșitul timpului. Păcatul este atributul lui Satana, și este întotdeauna folosit împotriva binelui. Spiritul lui Cain se manifestă în toate religiile false. Lucrarea lui Satana este să condamne și să distrugă, să ia libertatea omului și să-i distrugă viața. Încălcarea îi face întotdeauna pe oameni să acționeze ca agenți ai lui Satana, să-și îndeplinească scopurile împotriva lui Dumnezeu și a dreptății. În Nazaret, Hristos a anunțat că lucrarea Sa a fost de a restabili și de a înălța, de a aduce pace și fericire. **El a venit în această lume pentru a-L reprezenta pe Tatăl și și-a revelat puterea divină dând viață morților, restabilind bolnavii și suferința la soliditate și sănătate. El a fost în această lume ca pomul vieții.** Satana este în război cu Hristos, Restauratorul divin. Agenții săi sunt împotriva lucrării Mântuitorului de înălțare și înnoire a omului. Prima moarte din lumea noastră a fost cauzată de elaborarea principiilor lui Satana; și de atunci Hristos și urmașii Săi au fost obiectul urii sale maligne. {ST 21 martie 1900, par. 13-15}

Prin Isus, Fiul lui Dumnezeu, Tatăl este mai pe deplin revelat lumii. Isus le-a spus ucenicilor săi: "Dacă m-ați fi cunoscut, ar fi trebuit să-L cunoașteți și pe Tatăl meu; și de acum înainte îl cunoașteți și l-ați văzut. Filip spune, Doamne, arată-ne Tatăl, și este suficient pentru noi. Isus îi spune: "Am stat atât de mult timp cu tine, și totuși nu m-ai cunoscut, Filip? Cel care m-a văzut l-a văzut pe Tatăl." Sufltelele a mii de oameni strigă astăzi: "Arată-ne Tatăl și vom fi mulțumiți. Nu-L putem revendica pe Dumnezeu ca Tată al nostru până când nu-L vedem." Isus spune fiecărui astfel de suflet, așa i-a spus lui Filip: Am stat atât de mult timp cu voi și totuși nu m-ați cunoscut? Mi-ai văzut lucrările, mi-ai ascultat învățăturile, ai fost martor la miracolele pe care le-am făcut în numele Tatălui meu, și totuși nu ai înțeles natura lui Dumnezeu? M-am rugat cu tine și pentru tine, și totuși nu poți înțelege că eu sunt calea, adevărul și viața, și că în viața mea ți-am dezvăluit caracterul Tatălui meu? Eu sunt strălucirea slavei Tatălui meu, eu sunt imaginea expresă a persoanei sale. "Crezi că nu sunt în Tatăl, și Tatăl în mine? cuvintele pe care vi le spun eu nu vorbesc despre mine însumi; ci despre Tatăl care locuiește în Mine, el face faptele. Credeți-mă că eu sunt în Tatăl, și Tatăl în mine; sau altfel crede-mă de dragul lucrărilor. Adevărat, adevărat, vă spun vouă, Cel ce crede în mine, faptele pe care le voi face, de

asemenea; și lucrări mai mari decât acestea veți face; pentru că mă duc la Tatăl meu." {ST 9 iunie 1890, par. 1}

În puritatea vieții sale, el l-a revelat pe Tatăl, iar slava lui Dumnezeu a radiat din caracterul Său. Perfecțiunea Tatălui a fost arătată înaintea lumilor necăzute, înaintea inteligențelor cerești și a oamenilor păcătoși. În lucrarea mijlocitoare a lui Hristos, dragostea lui Dumnezeu a fost revelată în perfecțiunea ei oamenilor și îngerilor. După ce a biruit ispita și a trecut testul în pustie, după ce a biruit în numele nostru, el își îndreaptă pașii spre Calvar, și în perfecțiunea umanității el apucă lumea, și în plinătatea divinității Sale el pune stăpânire pe tronul lui Dumnezeu, și proclamă rezultatul conflictului său teribil cu inamicul, exclamând: "Acum este prințul acestei lumi alungat", acum este ultimul dușman distrus. {ST 27 iunie 1895, par. 7}

Fiul lui Dumnezeu a venit pe acest pământ pentru a dezvălui oamenilor caracterul Tatălui, pentru ca ei să învețe să-L venereze în spirit și în adevăr. A venit să semene lumea cu adevărul. El deținea cheile tuturor comorilor înțelepciunii și a fost capabil să deschidă ușile științei și să dezvăluie magazii nedescoperite de cunoaștere, fiind esențial pentru mântuire. Lumina care luminează fiecare om care vine în lume, fiecare fază a adevărului a fost evidentă pentru El. {CT 28.2}

Tot ce omul trebuie să știe sau poate să știe despre Dumnezeu a fost revelat în viața și caracterul Fiului Său. "Nici un om nu l-a văzut pe Dumnezeu în niciun moment; Singurul Fiu născut, care este în sânul Tatălui, El L-a declarat." Ioan 1:18. **Luând umanitatea asupra Sa, Hristos a ajuns să fie una cu umanitatea și, în același timp, să-L dezvăluie pe Tatăl nostru ceresc ființelor umane păcătoase.** El a fost în toate lucrurile făcute ca frații Săi. A devenit trup, chiar așa cum suntem noi. Îi era foame, sete și obosit. El a fost susținut de alimente și odihnit de somn. El a împărtășit mulțimea de oameni, și totuși El a fost Fiul fără vină al lui Dumnezeu. El a fost un străin și un călător pe pământ - în lume, dar nu din lume; ispitit și încercați ca bărbații și femeile de astăzi sunt ispitit și încercați, dar trăind o viață liberă de păcat. **Tandru, plin de compasiune, înțelegător, mereu grijuliu cu alții, El a reprezentat caracterul lui Dumnezeu, și a fost angajat în mod constant în slujirea lui Dumnezeu și a omului.** "Cuvântul a fost făcut trup, și a locuit printre noi, ... plin de har și adevăr." Versetul 14. "Oamenilor pe care M-ai dat din lume", a spus El, "Am **manifestat numele**

Tău", "pentru ca dragostea prin care M-ai iubit să fie în ei." Ioan 17:6, A. R. V., 26. **"Tubiți-vă dușmanii"**, le-a îndemnat el; "binecuvântează-i pe cei care te blestemă, fă bine celor care te urăsc și roagă-te pentru cei care, în ciuda lor, te folosesc și te persecută; pentru ca voi să fiți copiii Tatălui vostru care este în cer;" "căci El este bun cu cei nerecunoscători și cu răul." "El face soarele Său să răsară asupra răului și asupra bunului, și trimite ploaie pe cei dreپți și pe cei nedreپți." **Fiți milostivi, cum [287] Tatăl vostru este, de asemenea, milostiv.** Matei 5:44, 45; Luca 6:35, 36. 8T 286

Întregul caracter al lui Dumnezeu a fost revelat în Fiul Său, întreaga gamă de posibilități ale cerului este afișat pentru acceptarea omului în Fiul Celui Infinit. Calea pentru întoarcerea omului la Dumnezeu și cer nu are bariere. Adâncimile fără egal ale iubirii Mântuitorului au fost demonstrate; și dacă această manifestare a dragostei lui Dumnezeu pentru copiii oamenilor nu prevalează pentru a atrage oamenii la el însuși, nu este nimic care va fi vreodată. — Semnele Timpului, 30 decembrie 1889, par. 6

Dumnezeu nu a lăsat nimic nefăcut pe care l-ar fi putut face pentru noi. El a dat un exemplu perfect al caracterului Său în caracterul Fiului Său; și este lucrarea urmașilor lui Hristos, așa ei văd excelența incomparabilă a vieții și caracterului Său, să crească în asemănarea Sa. În timp ce se uită la Isus și răspund iubirii Sale, ei vor reflecta imaginea lui Hristos (Review and Herald, 15 februarie 1898).

Satana l-a acuzat pe Dumnezeu de posesia atributelor pe care el însuși le posedă. **Hristos a venit în această lume pentru a dezvălui caracterul lui Dumnezeu așa cum este cu adevărat. El este reprezentarea perfectă a Tatălui.** Viața lui fără păcat, trăită pe acest pământ în natura umană, este o respingere completă a acuzațiilor lui Satana împotriva caracterului lui Dumnezeu. Școala biblică 1 octombrie 1902

În ce interval de timp a fost revelată pe deplin această oglindă a Evangheliei?

Ioan 14:9 Isus îi spune: Am fost atât de mult timp cu tine, și totuși nu m-ai cunoscut, Filip? cel care m-a văzut l-a văzut pe Tatăl; și să spui tu atunci, **arată-ne pe Tatăl?** Numai Hristos l-ar putea reprezenta pe Tatăl pentru umanitate, iar această reprezentare pe care ucenicii au avut privilegiul să o privească timp de peste trei ani. DA 664

Ceea ce Isus a revelat a fost exact contrar ideilor oamenilor despre Dumnezeu.

Învățătorul din cer, nu mai puțin un personaj decât Fiul lui Dumnezeu, a venit pe pământ pentru a dezvălui oamenilor caracterul Tatălui, pentru ca ei să-L poată venera în spirit și în adevăr. Hristos le-a revelat oamenilor faptul că cea mai strictă aderență la ceremonie și formă nu i-ar fi salvat; căci împărăția lui Dumnezeu a fost spirituală în natura ei. Hristos a venit în lume pentru a-l semăna cu adevărul. El a păstrat cheile tuturor comorilor înțelepciunii, și a fost capabil să deschidă uși către știință, și să dezvăluie magazii nedescoperite de cunoștințe, care au fost esențiale pentru mântuire. **El a prezentat oamenilor ceea ce era exact contrar reprezentărilor dușmanului în ceea ce privește caracterul lui Dumnezeu și a căutat să impresioneze asupra oamenilor dragostea paternă a Tatălui, care "a iubit atât de mult lumea, încât și-a dat singurul Fiu născut, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică"**². [Ioan 3:16.] El a arătat oamenilor necesitatea rugăciunii, pocăinței, confesiunii și abandonării păcatului. El i-a învățat onestitatea, îngăduința, mila și compasiunea, rugându-i să-i iubească nu numai pe cei care i-au iubit, ci și pe cei care îi urau, care i-au tratat cu dispreț. **În aceasta, el le-a revelat caracterul Tatălui, care suferă de mult, este milostiv și plin de har, încet la mânie și plin de bunătate și adevăr.** Cei care au acceptat învățătura Sa au fost sub îngrijirea păzitoare a îngerilor, cărora li s-a cerut să întărească, să lumineze, pentru ca adevărul să reinnoiască și să sfințească sufletul. {CE 74.1}

Care a fost misiunea pământească a lui Isus?

În descrierea misiunii Sale pământești, Isus a spus: "Domnul m-a uns să predic Evanghelia săracilor; El M-a trimis să-i vindec pe cei cu inima frântă, să predic eliberarea prizonierilor și recuperarea vederii orbilor, să-i eliberez pe cei asupriți." Luca 4:18. Aceasta a fost lucrarea Sa. El a făcut bine și a vindecat pe toți cei asupriți de Satana. Erau sate întregi unde nu era nici un gemet de boală în nicio casă, pentru că El trecuse prin ele și vindecase pe toți bolnavii lor. Lucrarea sa a dat dovadă de ungere divină. Dragostea, mila și compasiunea au fost revelate în fiecare act al [12] vieții Sale; Inima lui a ieșit în simpatie tandră pentru copiii oamenilor. A luat natura omului, ca să ajungă la dorințele omului. Cei mai săraci și mai umili nu s-au temut să se apropie de El. Chiar și copiii mici au fost atrași de El. Le plăcea să se cațăre

pe genunchi și să privească fața sa blindă, plină cu dragoste. Isus nu a suprimat nici un cuvânt din adevăr, dar l-a rostit mereu în dragoste. El a exercitat cel mai mare tact și atenție grijulie, în interacțiunile cu oamenii. El nu a fost niciodată nepolitic, niciodată inutil a vorbit un cuvânt sever, nu a dat durere inutilă la un suflet sensibil. Nu a cenzurat slăbiciunea umană. A spus adevărul, dar mereu în dragoste. El a denunțat ipocrizia, necredința și nedreptatea; dar lacrimile erau în glasul Său în timp ce El a rostit muștrările Sale usturătoare. El a plâns peste Ierusalim, orașul pe care l-a iubit, care a refuzat să-L primească, calea, adevărul și viața. Ei L-au respins pe El, Mântuitorul, dar El i-a privit cu tandrețe. Viața lui a fost una de auto-negare și grijă pentru alții. Fiecare suflet era prețios în ochii Săi. În timp ce El s-a purtat întotdeauna cu demnitate divină, El s-a înclinat cu cel mai tandru respect față de fiecare membru al familiei lui Dumnezeu. În toți oamenii El a văzut suflete căzute pe care era misiunea Sa să le salveze. **Acesta este caracterul lui Hristos, așa a fost revelat în viața Sa. Acesta este caracterul lui Dumnezeu. Din inima Tatălui curge în Hristos fluxurile de compasiune divină, care se manifestă în Hristos. Isus, Mântuitorul tandru, compătimitor, a fost Dumnezeu "descoperit în trup. " 1 Timotei 3:16. SC 11,12**

Hristos a venit să răstoarne declarațiile false ale lui Satana.

Satana a denaturat caracterul lui Dumnezeu. L-a îmbrăcat cu propriile sale atribute. L-a reprezentat ca pe o ființă dură și inflexibilă. El a ținut lumea departe de a privi adevăratul caracter al lui Dumnezeu, interpunând umbra între oameni și Cel Divin. **Hristos a venit în lumea noastră pentru a îndepărta acea umbră. A venit să-L reprezinte pe Tatăl. El spuse: "Cel care m-a văzut l-a văzut pe Tatăl." El s-a rugat ca ucenicii săi să fie una cu el, chiar cum el a fost una cu Tatăl. Oamenii au declarat că această unitate cu Hristos este o imposibilitate, dar Hristos a făcut-o posibilă aducându-ne în armonie cu El însuși, prin meritele vieții și sacrificiului său. De ce să ne îndoim de dragostea și puterea lui Dumnezeu? De ce să nu ne plasăm de partea de credinței? Admirați farmecele și atracțiile lui Isus? Atunci căutați să-i călcați pe urme. El a venit să-L dezvăluie pe Tatăl lumii și ne-a dedicat lucrarea de a-I reprezenta dragostea, puritatea, bunătatea și simpatia blândă copiilor oamenilor. {ST, 15 aprilie 1889 par. 6}**

Dacă oamenii nu-L vor cunoaște pe Dumnezeu așa cum L-a revelat Hristos, ei nu vor forma niciodată un caracter după similitudinea divină și,

prin urmare, nu-L vor vedea niciodată pe Dumnezeu. Este o chestiune de uimire printre îngerii din cer, ca oricine l-a cunoscut pe Dumnezeu să devină nepăsător, să permită ca mințile lor să fie absorbite în orice urmărire temporală și să permită ca atenția lor să fie deturnată de la Dumnezeul cerului, astfel încât să-și uite de bunăvoie Creatorul și să-l înlocuiască cu alți domni și alți zei. A venit ziua când sunt mulți domni și zei mulți, iar Satana și-a intenționat să se interpune între Dumnezeu și sufletul uman, astfel încât oamenii să nu-I aducă omagiu lui Dumnezeu prin păstrarea legii Sale. Satana sa înfășurat cu veșminte de strălucire angelică și vine la oameni ca un înger de lumină. **El face ca sufletul vinovat să vadă lucrurile într-un mod pervertit, astfel încât să urască ceea ce ar trebui să iubească, și iubește ceea ce ar trebui să urască și să disprețuiască..** Dumnezeu este atât de denaturat în fața omului că îi face să nu păstreze Tatăl adevărat și viu în cunoașterea sa, ci se întoarce la închinarea zeilor falși. **El nu știe că dragostea lui Dumnezeu este fără paralel, doar Hristos a revelat dragostea pentru o lume căzută.** Ioan cheamă lumea să vadă dragostea minunată a lui Dumnezeu, spunând: "Iată, ce fel de dragoste ne-a dăruit Tatăl, ca să fim numiți fiii lui Dumnezeu; de aceea, lumea nu ne cunoaște, pentru că nu-l cunoaște pe El." {RH, 9 martie 1897 par. 10}

În persoana și lucrarea lui Hristos sfințenia lui Dumnezeu este revelată; căci Hristos a venit să-L dezvăluie pe Tatăl. Satan a aruncat umbra lui a schimbat calea umanității, și a denaturat caracterul lui Dumnezeu. Controversa lui Satana nu s-a sfârșit când a fost exmatriculat din curțile cerului. L-a urât pe Hristos pentru poziția sa în curțile lui Dumnezeu și l-a urât mai mult când el însuși a fost detronat. L-a urât când a venit într-o lume ruinată, pentru a-și arăta mila și a-și manifesta compasiunea față de o rasă de păcătoși. Prin preoții și farisei ura lui Satana s-a manifestat față de Mielul lui Dumnezeu care a luat păcatele lumii. {ST, 11 decembrie 1893 par. 8}

Mărturia lui Isus este foarte clară. Salvatorul nostru ne spune clar prin profetul Său, Ellen White, că El a venit pe acest pământ pentru a da o revelație perfectă și completă a caracterului Tatălui Său. Acum ne putem apropia de Tatăl în oglinda Evangheliei Fiului Său fără teamă. Evanghelia supune ostilitatea noastră involuntară față de Tatăl, astfel încât, atunci când ne apropiem de El, ostilitatea noastră să nu se reflecte în oglinda legii și să neucidă.

Ne amintim principiul că, așa cum judecam, așa vom fi judecați. Mat 7:2. Dacă oamenii plini de frică și mânie ne sfântă față de Dumnezeu caută să se apropie de El, percepțiile lor despre Dumnezeu și caracterul Său pronunță judecata asupra lor.

Psalm 9:11 Cine cunoaște puterea mâniei? În acordantă cu frica ta, așa este mânia ta.

Cuvântul ebraic de mai sus pentru *mânia* este *aph* aceasta înseamnă respirație rapidă în nări. Când un om carnal citește acest cuvânt după propria înțelegere, trebuie să însemne furie născută din răzbunare. În lumina oglinzii Evangheliei înseamnă multă răbdare și pasiune născută din dorință, chiar ca în cazul bătrânului tată fugea spre fiul său risipitor cu respirație rapidă în nas. Dacă ne apropiem de lege fără oglinda Evangheliei, frica intensă care este creată provoacă o percepție a unei izbucniri de mânie intensă. Cu ajutorul oglinzii Evangheliei, frica este reverență pură și bucurie sfântă. Izbucnirea pasiunii este una de dragoste pură și adorație. Noi suntem cei care determinăm ce este frica și care este izbucnirea pasiunii.

Nu luați scaunul Milei de pe arcă

Aceleași principii se aplică și oamenilor din Bethshemesh.

1 Samuel 6:19 Și el i-a lovit pe oamenii din Bethshemesh, pentru că ei s-au uitat în chivotul Domnului, chiar el a lovit poporul cincizeci de mii și trei și zece oameni: și poporul s-a plâns, pentru că Domnul a lovit mulți dintre oameni cu un mare măcel.

Când acești oameni au luat capacul de pe arcă, s-au uitat direct la oglinda legii și și-au văzut propriile fețe criminale în lege și au crezut că acesta este caracterul lui Dumnezeu când, în realitate, era al lor. Literalmente s-au speriat de moarte. Percepțiile lor despre dreptate pentru eroarea de a scoate capacul din arcă au fost vizitate asupra lor. De când s-au apropiat de Arcă fără un mediator, ei s-au dat în mâinile celui care a dorit mai întâi să se apropie de Dumnezeu fără un mediator – Satana. Acești oameni ar fi trebuit să înțeleagă că chivotul trebuia să fie manipulat doar de preoți și că apropierea ea fără un mediator le-ar fi cauzat probleme. Cei mai mulți oameni citesc acest pasaj

crezând că Dumnezeu Însuși i-a lovit cu mâna Sa. În lumina oglinzii Evangheliei lui Hristos, devine evident că ei au fost loviți de propria lor frică. Prin urmare, judecata pe care au crezut că răufăcătorii ar trebui să sufere a venit asupra lor.

Aceasta este ceea ce fac atât de mulți în citirea Vechiului Testament. Ei citesc legea direct fără oglinda Evangheliei. Această practică va ucide fiecare persoană care o face pentru că dacă vă apropiați de Dumnezeu fără oglinda Evangheliei, propria percepție despre Dumnezeu vă va judeca. Potrivit fricii tale va fi mânia Lui.

Rugăciunea mea este să citiți cu atenție citatele din Spiritul Profeției și să citiți cu atenție peste Ioan 17. Fie ca tu să vezi că oglinda Evangheliei este definită complet în viața pământească a lui Hristos. Această oglindă vă va da apoi lentila potrivită pentru a citi povestirile Vechiului Testament. Evangheliile Noului Testament sunt un mijloc scris al legii Vechiului Testament. Nu priviți legea din Arcă fără acea acoperire prețioasă a vieții lui Hristos.

Unul dintre cele mai prețioase lucruri pentru mine în cercetarea despre oglinda Evangheliei este că vom găsi că Hristos nu a ucis pe nimeni - niciodată.

Hristos n-a ucis pe nimeni... Ms62-1886.64

Deoarece Hristos este imaginea expresă a Tatălui, aceasta înseamnă că Tatăl nu a ucis pe nimeni. Dacă El a ucis pe cineva, atunci oglinda Evangheliei caracterului lui Dumnezeu este zdrobită în bucăți și Dumnezeu devine la fel ca noi, în cele din urmă. Aleg să cred că Hristos ne-a descoperit numele Tatălui.

Îmi dă bucurie pură să știu asta. În timp ce mă uit în această oglindă a unui Mântuitor care și-a iubit dușmanii și și-a dat viața pentru ei, sunt profund condamnat pentru ticăloșia înclinației mele naturale față de cei care vorbesc rău despre mine sau îmi fac rău într-un fel. Strig "Doamne, ai milă de mine, păcătosul!"

Cele Două Oglinzi

Legea și Evanghelia

Ei au repetat cele două mari maxime, că legea este o transcriere a perfecțiunii divine și că un om care nu iubește legea nu iubește Evanghelia; **căci legea, precum și Evanghelia, este o oglindă care reflectă adevăratul caracter al lui Dumnezeu.** GC 465

Dragostea, onoarea și perfecțiunea revelate în Evanghelie sunt o revelație pentru om a caracterului lui Dumnezeu. Dreptatea, bunătatea și bunăvoința care au fost văzute în caracterul lui Hristos trebuie repetate în viețile celor care acceptă privilegiile Evangheliei. Printr-un studiu al cuvântului, trebuie să-L vedem așa cum este El și, vrăjiți de vederea perfecțiunii Sale divine, trebuie să creștem în aceeași imagine. **Trebuie să înțelegem că Evanghelia dezvăluie pe deplin slava [caracterului] Domnului.. Oglinda este cea care dezvăluie caracterul lui Dumnezeu sufletului convertit.** Asemănarea lui Dumnezeu este revelată în caracterul perfect al Fiului Său, pentru ca noi să putem înțelege ce înseamnă să fii făcut în asemănarea imaginii lui Dumnezeu și ceea ce putem deveni dacă, privind în mod constant, permitem să fim schimbați din "slavă în slavă". ST 24 februarie 1909